

POTOPA

Napsal: HENRIK SIENKIEWICZ Velký historický román

— Pravda je to! Skutečná pravda — volala slečna, jako by to bylo psáno!

— Jak se jmenujete? zeptal se mladíka pan Czarniecki.

— Michalko.

— Čí jsi?

— Kněžák.

— Byl jsi kněžský, ale budeš svůj vlastník? — odpověděl knažák.

— Leč Michalko již neslyšel po sledníh slova, byl namočen, úbil kem krve tak neslýšej, ze se zachyěl a padl hlavou k třemem kaštelánovu.

— Vezměte ho a upatíte ho všechnou péčí, Rucem za to, ze na prvím sněmu bude rovný vím všem, pánuje, stavem jako dříve již vám je duší rovný.

— Je hoděn toho? Hoda? zvolala slečna.

— Potom vzali Michalka na noška a donesli ho do lory.

— Pan Czarniecki vyslechl další zprávu, kterou nepodával již pan Sandarovski, nýbrž ti, kteří viděli, kterak pan Roch krádeř stavu stíhal. Pan Czarniecki se z vypravování toho velice zanedoval, ze hlavu se chystal do kolen tlouk, neboť pochovával, ze po takových chvílích zlyh duch v Karlu Gustavovi značně musí poklesnouti.

VII.

Po rudnickém střílení zvonil kral dále ve klín mezi Sam a Visu, a ustavičně se ubíral při začátku stráž, neboť byl netoliko znamenitým výhledem, ale i vyřízen nevyrovnatelné odvahy. Shi za ním pan Czarniecki, pan Vitovski, pan Lubomirski, a hned ho jako zvíře do síte. Různé party řadily drem i nocí proti Světlu. Po travy bylo stále méně, vojsko bylo stále více unaveno a stále na duchu již poklesléjší a z jistotou již očekávalo záhubu úplnou.

— Konečně zašli Světlé do kouta, kde se dvě řeky scházejí, a oddělili si z jedné strany branla je Visla a z druhé Sam, jako obyčejně na jaře rozlité, a třetí stranu trojúhelníku opevnul kral silnými náspy, na něž vyzvednutí byla děla.

— Pyla to posice nedobytná, al bylo v ní možno hladem umřít.

— Sandoměr, pokud byla v rukou švédských stále mohla pomáhati hlavní armádě; pan Czarniecki si proto umínil, že jednou ranou se města i zámku zmocní a Světlé pobije.

— Ukruťou podívanou jim připravíme, — řekl ve vojenské poradě — budou se z protejšho břehu diviti, jak na město udeřím, a na pomoc přes Visu přejítí nedovedou; my pak, majíce Sandoměr v rukou, potravu z Krakova Vrtzem poslanou nepustíme.

— Pan Lubomirski a pan Vitovski i jiní starší bojovníci odrazovali pana Czarnieckého od tohoto kroku.

— Dobře by bylo opanovali, tak značné město, a velice bychem tím mohli Světlu uskočiti, ale jak se ho zmocniti? Pěchoty nemáme, velkých děl nemáme, těžko pro jízdu, aby se na zdi držali.

— Pan Czarniecki odpověděl: — Což se naši lidé seldí jako pěchota špatná bijí? Kdybych našel několik tisíc takových Michalků, dohodu netoliko Sandoměra, ale i Varsavy.

— A neposlouchaje dalších rad, přepravil se přes Visu. Satva se e tom po okoli zpráva roznesla, nahnulo se k němu několik tisíc lidí s kosami, s ručnicemi a šlo s ním pod Sandoměr. Vpadli do města neočekávaně, a po ulicích nastala krutá řež. Světlé branili se z oken, se střech, leč proti útoku tak silnému obstatí nemohli. Šebinkler hledal útočité v zámku, leč Poláci touze prudkosti se hnali za ním. Nastal útek na brány a na zdi. Šebinkler poznal, že se neudrží.

— Vzal co měl lidí a zásob na potraviny a na zboží, a sblíž vše na vozy, dopravní se ke králi, jenž a druhého břehu se dival na porážku jejich, nemoha jim na pomoc přijti.

— Zámek dostal se do polských rukou.

— Leč chytrý Svěd odeháleje, postavil pod zdi po sklepech sudy s

ni bitvé Sapiehowé s Bohuslavem, o porážce Bohuslavové pod Janovem, a konečně o tom, jak kniž ze Bohuslav rozpráhl Tatary, je ho samého i s koněm povadil a živ utekl.

— Rekl jste pane, přerušil ho Volodyjovskij, ze ho budete se svými Tatary stíhati třeba az k Baltu?

— Ale vy, pane, také jste mi někdy pověděl, jak přítomný zle pan Skretuski, když mi Bohumilovnou divku uvedl, netoliko ji, ale i paměti opavil, přiče ze vlnat sil jeho potřebovala. S kým kdo zachází, takovým je správně, hl jsem se s vámi, a chci jiti ve svých klépejích.

— To jistě vykrádkal pan Volodyjovskij, vysybohl jí?

— Musím dobyt netoliko osobu její, ale divčetu a hšaku její.

— Jedno pro druhého přejde, — řekl pan Michalk, — byt byste a následně měl ji učestí jedn. Ten stou, pamatujete?

— Toho už více nemůžu.

— Pan Ondrej z hluboka vzdychnul a po chvíli řekl: — Netoliko ze svou divku jsem nerysbohdil, ale jeste druhou na Bohuslav uvedl.

— Pravý Tinec? Jako ze je on tak milý? zvolal Zágloba.

— A pane Michalk se po a vyptával: — Kterou druhou?

— Ach, moudra by byla se pan vyhat, — odpověděl Knitice. — Bylo jedno divce, velmi hezká, z Zamošti, které se vamu starostovi kapuskou az kradla libru. Starostojuz se hoji sestry své, klanou Visiovecké, neodvážil se před ni jítis dvacet se vtráti, usmyslil se ze divku zblázněné nym, prostřednictvím pana Sapiehowy, ze pro dohledví na látku, ale o pravdu ze není tak jen proto, aby mi ji na pol míle ze Zamošti odná a v nějaké pustine usadí, kde by nikdo jeho zapadu jarká zeti nemohl. Ale ja jsem přemohl ten úmysl jeho. — Chees ze mne kupíte umřít? — opovzhl jsem si. — Počkejte! — A lidi jsem mu zmrskal a panim v úplné omsti páneuské jsem panu Sapiehowy do voz. Právím vám, pánuvé, divka krásná a vzácná. Já už jsem tel jím šlovek, a moji soudruzi? Pane, svět' nad jejich duši! Dávno již srahniveli v zemi.

— Kdo byla ta divka? zeptal se Zágloba.

— Ze vzieného domu, dvorta úima kněžny Visiovecké. Kdy si byla zasnoubena s Litvínem Podlipěntou, kteréhož jste pánuvé z znaní.

— Anuška Brezobohatá? vykríkl Volodyjovskij vyskočiv ze sedadla.

— Zágloba vstal také z kupy pokrývek.

— Pane Michalko, vzpamatujtes!

— Leč pan Volodyjovskij skočil jako kočka ku Knitici.

— Ty zručně, ze si dal jí u nosť Bohuslavovi?

— Nekřičtejte mi! — řekl Knitice. — Odvezl jsem ji s ústně k panu leč manovi, pečuje o ni jako o osobu a Bohuslav urval jí nikoli mne nýbrž jinému důstojníku, s kterým pan Sapieha ku své rodu je poslal. Jméno je Katerina, je stli se dobře pamatuje.

— Kde je?

— Neví zde, neboť padl. Tak aspoň řekl důstojník pana Sapiehy, ale jsem s Tatary na ho huslava dorákel, a něm tedy du brže nevím. Ale z vašeho zoutabstva pozoruji, že vás potkal stejný úsměv, jeden šlovek nám oběma ukrádl, a když tomu tak jest, spořine se proti oběma, abychom spolu také k paměti dospěli. Já, to volky pan a volky vyte a' pravi myslím, ze mu bude záru a reb Republice, bude-li jati dva takovi nepřítelé.

— Tu máte ruku! — odpověděl Volodyjovskij. — Odtud jsme proti oběma oba na život a na smrt! Kdo na šrive najde, ten mu za oba ze piatí. Kd by uně ho pan litval prvnímu, že ja krev z něho vysvedim, je tak jistě, tak jako je je amen v otěnění.

— Slyšel jsem, řekl Knitice, a hned pod Varsavu pojdu, a jak mile zde Světlé potome a kral dostaneme. Pak jistě bude konec vojné. Pak přijde řada na kurfirsta.

— Jen aby bylo se Světlé hraškočeno, řekl Zágloba. — Vstl je d'as. At' odstoupí Litvínsko a ze platí válečnou náhradu, pak da ruzeme jim život.

50,000 KNIH ZDARMA MUŽUM.

ZDARMA MUŽUM.
Cesta ku Zdraví, Síle a Mužnosti.

Třídte-li on jakonkol nemoe mušim vlastni, ta si pojime, lysbe si psal o tuto podivuhodnou, bezplatnou knihu. Ona vpravdi postaveni zdravotnělmi dleky, jak muži, tepel takových nemocemi jako Syfilis a Otrava Krve, Kapavka Akutni a Zastaralá, Pohlavní Slabost, Nervová Vyšlenost, Nemocnotok, Nemoc Nakažlivá a Poruchy Orgánů Plodu-Močových; rovněž Žaduch, Nerázvlnost, Zácpa, Katar, Zlatá Žila, Reumatismus, Choroby žaludku, Jater a Měchyre, mohou být vylécky léčení a soukromí svíce vlastního obydlí za velmi nízkých výdajů. Jste-li již odstrašen a nevěste-li dle vyhledat peníze, už byste přezval nějaké zlepšení, jak tato kniha Zdarma pro Muže může pro Vás míti velkou cenu. Ona dáva poučení, náhledy a postlavy, včasnou radu. Tento volocný Vádec ku Zdraví je skladatém vědomostí a může míti pro Vás úplné navenčení ku Zdraví, Síle a Mužnosti. Pamatujte si, ze je zaslan absolutně Zdarma a Vyplaceno.

Vyplněte, Oddělte a Odešlete Kupon na Bezplatnou Knihu Dnes.
DR. J. RUSSELL PRICE CO., B. 705, Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.
Pánové! — Račte mi obratem pošty zaslat Vaši Bezplatnou Knihu.

Jméno.....
Adresa.....

FRANK SVOBODA

UMĚLECKÝ ZÁVOD POMNÍKOVÝ

Krásný nový ceník právě vydán. Pište si o něj dnes. Já vám ušetřím peníze.

1215-31 SO. 13TH ST
OMAHA
NEB.

A TRIUMPH IN PURITY

Storz

TRIUMPH BEER

PROMPT DELIVERY TO PRIVATE FAMILY TRADE (PHONE WEB. 1260)

MAIL ORDERS SHIPPED IMMEDIATELY

CHAS. STORZ CONSUMERS DISTRIBUTOR
1327 29. SHERMAN AVE. OMAHA, NEB.

New Kaiserhof

HOTEL-CAFE

450 pokojů \$1.50 a výše.
300 s koupelnou \$2 a výše.

Prvního centrálního.

Jeden lístek od posty stačí na Sállo a Oberndorf Bursy.

Pište si o mapu a popis Chicago. \$1.00

Clark St., near Jackson Bldv.

CHICAGO

"Staré Spolehlivé"

Metz

Omažské oblíbené pivo

WM. J. SWOBODA, malo-obchodník. Tel. Doug. 222

FRANK YUN

vlastní dít a boje vlasobny

řeznický a uzenářský obcho

V OISLE 2006 218. 18. OMAHA.

Hodně vyže čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Velké množství uzenářské též se té nejlepší jakosti. Objednávky mohou být sítí telefonem: Douglas 2422.

